

hát nem egy halott Isten temploma, nem egy "múemlék" templom, hanem az élő Isten temploma. Élő, eleven közösségben vagyunk Vele az Íge, az imádság és az engedelmesség által. Így van-e?

2. Legyünk az élő Isten temploma.

Az evangélium mindig kötelezettséget is jelent. Ahogyan nem sok köze van a reformációhoz annak a bizonyágtételnek, mely mindig csak a törvényt hirdeti, a kötelességeket tárja elénk; ugyanúgy teljesen eltéveszti célját a reformáció értelmét az az igehirdetés is, mely evangéliumot hirdet mindig, kötelezettség vállalása nélkül. E mai szakaszunk tanít minket e tekintetben is; az élő Isten temploma vagyunk, - ez az evangélium -, de legyünk is az élő Isten temploma, erre edős odaszánással törekedjünk is, ez az elkötelezésünk, amit alapígenk második része így mond: "Mivelhogy azért ilyen ígéreteink vannak, szerettem, tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vívén véghez a mi megszentelésünket."

Vegyük észre azt is, hogy ez a bibliai vers, amely a megszenteltetéssel fejeződik be, Isten ígéreteire emlékeztetéssel kezdődik: "Mivelhogy ilyen ígéreteink vannak..." Mi Isten ígéreteinek beteljesedésére szoktunk gondolni. "De ez csak az emberi oldal. Az isteni oldal az, hogy az ígéretek által ismerem fel az Ő reám való igényét." /Chambers/

S hogy mit jelent ez a "minden testi és lelki tisztátalanságtól" való megtisztítás, azt részletezi az Apostol ebben a szakaszban. Ennek helyes, igaz megértésénél ügyelnünk kell arra, hogy a betű rabságába ne kerüljünk. Mert aki ennek az ígének az alapján kolostorba küldené a keresztyéneket, vagy nem venne tudomást a jelenvaló világról a annak nagyon is konkrét intézményeiről, az teljesen félreértene Pál apostol szavait. Az apostol által említett parancs lelke alkalmazható ránk. Mert a világ